

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 5Pc/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718201198
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:8718201198.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou Mgr. Katarínou Škultétyovou v právnej veci navrhovateľa M.. D. L., narodeného XX.XX.XXXX, bytom V. X/B, XXX XX Y., proti osobe, podľa návrhu povinnej platiť výživné, M.. Y. L., narodenej XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, XXX XX L., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Budziková & JUDr. Dachová, s.r.o., so sídlom Nám. sv. Egídia 41/95, 058 01 Poprad, IČO: 47 257 113, v konaní o určenie manželského výživného, takto

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

II. Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť manželke trovy konania vo výške 255,54 Eur a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 01.03.2018 domáhal, aby súd zaviazal manželku navrhovateľa prispievať na výživu navrhovateľa sumou 380,- Eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 01.03.2018, na bankový účet navrhovateľa.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že sa ocitol v zlej finančnej situácii, vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 15P/227/2014 - 353 zo dňa 17.06.2016, ktorým upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý páry týždeň od 15:00 hod. do nedele 18:00 hod., pričom otec si deti prevezme pred bytom matky a tam ich aj v uvedený čas odovzdá. Navrhovateľ uviedol, vzdialenosť medzi bydliskami rodičov je 350 km, čo spôsobuje, že navrhovateľ musí cestovať každú páru stredu a o deti sa musí vo štvrtok a piatok osobne starať, následkom čoho nemôže pracovať. Navrhovateľ tiež uviedol, že z uvedeného dôvodu môže pracovať iba 14 dní mesačne, pričom zamestnávateľia požadujú 20 odpracovaných dní mesačne, a preto je od 01.03.2017 evidovaný na ÚPSVaR ako uchádzať o zamestnanie. Navrhovateľ uvádza, že finančne mu vypomáhajú rodičia a mesačne si požičiava na výdavky (cestovné za deťmi 300,- Eur, výživné na deti 220,- Eur, strava, ošatenia a drogéria 200,- Eur, náklady na bývanie 180,- Eur). Podľa názoru manžela, túto situáciu spôsobila matka detí a navrhovateľ má za to, že by mu mala finančne pomáhať.

3. Manželka navrhovateľa sa k návrhu vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 16.07.2018, v ktorom uviedla, že zo spoločnej domácnosti odišla v auguste 2014, ku svojim rodičom do obce L.. V čase odchodu zo spoločnej domácnosti bol navrhovateľ zamestnaný a mali spoločné úspory vo výške 34 000,- Eur, ktoré si ponechal navrhovateľ. Následne manžel previedol majetok, ktorého bol výlučným vlastníkom a z ktorého mal príjem, následne sa zaevidoval na ÚPSVaR ako nezamestnaný. Podľa názoru manželky, navrhovateľ sa dostal do situácie v akej sa nachádza dobrovoľne, manželka nevidí objektívne dôvody k tomu, aby sa manžel nemohol zamestnať a jej príjmy nie sú postačujúce nato, aby mu prispievala na výživu. Manželka navrhovateľa pracuje ako špeditérka v špedičnej spoločnosti, jej

priemerný mesačný príjem je približne 714,- Eur v čistom. Manželka poberá prídavky na deti vo výške približne 47,36 eur mesačne. Mesačné výdavky manželky na obe deti sú 30,- Eur hygiena, 250,- Eur strava, 60,- Eur výlety/volný čas, 20,- Eur lieky a zdravotnícke potreby, 60,- Eur hračky a kreatívne potreby, 80,- Eur oblečenie a obuv, 46,- Eur obedy v škôlke, 8,- Eur školský klub, 7,- Eur školné, 30,- Eur vyzdvihovanie detí v Bratislave, pričom manželka uhradza aj príležitostné náklady na deti spojené so začiatkom školského roka, školskými výletmi a pod. Mesačné výdavky manželky na domácnosť sú 100,- Eur plyn, elektrina, 7,- Eur internet, 13,- Eur telefón, 120,- Eur benzín, 100,- poistenie auta, príležitostné opravy auta (výmena rozvodov, sviečok), TK a EK, 500,- Eur ročne. Mesačné výdavky manželky na seba predstavujú 100,- Eur.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 15.05.2019 výsluchom navrhovateľa, výsluchom osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné - manželky, prednesom právnej zástupkyne manželky, ako i ostatným spisovým materiálom, na základe ktorého ustálil skutočný stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie.

5. Účastníci konania sú manželmi, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti. Na tunajšom súde je vedené konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode pod sp. zn. 3P/235/2016.

6. Z výsluchu navrhovateľa okrem iného vyplynulo, že navrhovateľ je v súčasnosti zamestnaný v rodinnej firme O.o., na skrátenej úväzok, kde vykonáva účtovnícke práce, údržbu softwaru a administratívne práce, pričom jeho príjem je 270,- Eur mesačne. Pracovnú zmluvu manžel podľa jeho tvrdení uzavrel dňa 15.01.2018. Pracovnú zmluvu a potvrdenie o príjme v konaní nepredložil. Mesačné výdavky navrhovateľa sú podľa jeho tvrdení cca 160,- až 200,- Eur cestovné vynakladané za účelom styku s maloletými deťmi, 220,- Eur výživné na deti, 150,- Eur poplatky za byt na Z. ulici, 200,- Eur strava a 30,- až 50,- Eur ošatenie a hygiena. Na tieto výdavky si navrhovateľ mesačne požičiava finančné prostriedky od rodičov. Motorové vozidlo, ktorého vlastníkom bol navrhovateľ previedol na sestru, z dôvodu značného obnosu pôžičiek, ktoré mu sestra poskytla. Navrhovateľ v roku 2002 ukončil štúdium na ekonomickej univerzite, odbor marketing. Navrhovateľ má 11 - 12 rokov praxe v IT oblasti. V rokoch 2010 až 2013 pracoval ako IT špecialista pre obchodnú spoločnosť so sídlom v Nemeckej spolkoovej republike. Ovláda nemecký a anglický jazyk. Posledných šesť rokov už v cudzom jazyku nekomunikuje, čím sa podľa neho znížila u neho úroveň znalosti cudzích jazykov. Od októbra 2014 do apríla 2015 vykonával navrhovateľ, podľa tvrdení uvádzaných v jeho výpovedi, výpomoc na projekte, ktorý realizoval v rámci jeho obchodnej spoločnosti Z consulting s.r.o., ktorá zanikla výmazom z obchodného registra.

7. Z výsluchu osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné - manželky, vyplynulo, že podľa názoru manželky v súčasnosti manžel môže vykonávať zamestnanie, ktoré by mu umožňovalo realizovať styk s deťmi. Manžel v iných konaniach sám poukazuje na skutočnosť, že v Bratislave je mnohonásobne väčšia možnosť zamestnať sa. V minulosti manžel dosahoval nadpriemerný príjem, následne pracoval v Nemecku. Zamestnanie vykonával s veľkou časovou flexibilitou. Pôvodne si navrhovateľ mohol deti preberať o 17:00 hod. a k zmene došlo na základe požiadavky navrhovateľa. Manželka pracuje ako špediérka v špedičnej spoločnosti s priemerným mesačným príjmom je približne 714,- Eur netto, čo preukázala potvrdením zamestnávateľa. Manželka nemala vedomosť o manželových pôžičkách a o týchto sa dozvedela iba na základe vyjadrení manžela, ktoré predkladal súdu.

8. Z prednesu právnej zástupkyne manželky vyplynulo, že má za to, že manželom tvrdený dôvod o nemožnosti sa zamestnať nie je pravdivý a svoje tvrdenia náležite nepreukázal. Právna zástupkyňa manželky poukázala na dosiahnutý stupeň vzdelania, pracovné zručnosti a nadpriemerné zárobky navrhovateľa, ktoré pred rozpadom manželstva mal. Právna zástupkyňa manželky uviedla, že pracovná pozícia IT zamestnanca patrí do kategórie povolání, ktoré je možné vykonávať buď na diaľku alebo dodávateľskou formou, kde si rozsah pracovného času určuje poskytovateľ služby, čo potvrdil aj navrhovateľ, keď ako zdroj svojich príjmov preukázal poskytovanie služieb firme, ktorá má sídlo v Košiciach, pričom navrhovateľ býva v Bratislave. Vyjadrenie navrhovateľa, že je nezamestnateľný, je účelové. Navrhovateľ minimálne od 01.03.2018 svojim spôsobom života vytvára každý mesiac dlh vo výške 500 - 600,- Eur, pričom z obsahu jeho vyjadrení v rozvodovom konaní je známe, že ku 01.09.2018 dlh voči rodičom predstavoval 31 592,- Eur. Manžel v októbri 2016 previedol všetok svoj majetok do výlučného vlastníctva jeho otca, od ktorého si má následne požičiavať peniaze. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by manželka mala vedomosť o pôžičkách, o výške a dôvode použitia pôžičiek. Konanie

manžela v tomto smere považujú za účelové, zo strany manžela došlo totiž k „uprataniu majetku“ nad ktorým má dohľad rodina manžela a nie je vylúčené, že tento majetok sa vráti manželovi po čase späť. Navrhovateľ tiež v návrhu na určenie manželského výživného deklaroval cestovné za deťmi vo výške 300,- Eur, pričom na pojednávaní výšku upravil na 160,- až 200,- Eur mesačne. Navrhovateľ nie je ochotný cestovať s deťmi vlakom, tak ako to robí manželka, pričom náklady na vlak sú podstatne nižšie, cca v sume 100,- Eur mesačne. Životná úroveň manželky je podľa nej podstatne nižšia ako životná úroveň manžela.

9. Súd nevykonával dokazovanie v zmysle návrhu navrhovateľa, doplnením dokazovania písomnou odpoveďou na otázky právnej zástupkyne manželky a tiež listinnými dôkazmi o nepravdivých vyjadreniach manželky, preukazujúcimi, že o skoršie preberanie detí v pracovný deň navrhovateľ nikdy nepožiadaval listinnými dôkazmi preukazujúcimi výšku príjmu navrhovateľa a výšku jeho záväzkov voči rodinným príslušníkom a dokazovanie v zmysle návrhu manželky vyžiadanim zmluvy o vrátení daru z 2.10.2016 od príslušného Okresného úradu, katastrálneho odboru v Košiciach, zapísanú na LV XX XXX, k.ú. U., pod V XX XXX/XXXX a zabezpečením výpisu z účtov vedených na meno navrhovateľa, označených v prílohe podania manželky zo dňa 03.03.2019 (č.l. 52) k mesiacu jún 2014. O nevykonaní označených navrhnutých dôkazov súd rozhodol uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 15.05.2019. Vykonanie navrhnutých dôkazov posúdil súd za nevhodné a nadbytočné z dôvodu, že vo veci bol na základe už vykonaného dokazovania zo strany súdu dostatočne zistený skutočný stav vecí, v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci. Pokiaľ ide o návrhy na dokazovanie zo strany navrhovateľa, konkrétne o návrh na písomnú odpoveď na otázku právnej zástupkyne manželky položenú v rámci výsluchu navrhovateľa na pojednávaní dňa 15.05.2019 (č.l. 68, strana 3 zápisnice o pojednávaní), súd poukazuje na ustanovenie § 195 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), z ktorého, rovnako ako aj z podstaty predmetného dôkazného prostriedku jednoznačne vyplýva, že výsluch účastníka o tvrdených skutočnostiach prebieha na pojednávaní, pričom civilné konanie a to tak sporové ako aj nesporové je ovládané zásadou ústnosti a bezprostrednosti. Navrhovateľ žiadal tiež doplniť dokazovanie o listinné dôkazy preukazujúce výšku jeho príjmu a výšku záväzkov. K uvedenému návrhu súd uvádza, že bolo povinnosťou navrhovateľa predložiť uvedené listinné dôkazy v lehote 15 dní od doručenia výzvy súdu zo dňa 22.05.2018 (č.l. 14) adresovanej navrhovateľovi, doručenej navrhovateľovi dňa 10.06.2018. S poukazom na uvedené, súd prijal záver o nadbytočnosti a de facto duplicitate návrhu navrhovateľa na vykonanie označeného dôkazu. Predloženie uvedeného dôkazu bolo totiž navrhovateľovi uložené predmetnou výzvou súdu a nečinnosť navrhovateľa v tomto smere a nesplnenie povinnosti uloženej súdom zo strany navrhovateľa je zodpovednosťou navrhovateľa, ktorý sa so svojim nárokom obrátil na súd a bolo jeho povinnosťou preukázať tvrdenia uvádzané v návrhu, resp. vzhľadom na skutočnosť, že nesporové konanie je ovládané vyhľadávacou zásadou, bol povinný byť súčinný pri vykonávaní dokazovania zo strany súdu. S poukazom na zistený skutočný stav vecí, ktorý súd posúdil ako dostatočný pre prijatie rozhodnutia, súd v danom prípade nepovažoval za dôvodné a účelné poskytnúť navrhovateľovi v podstate ďalšiu lehotu na splnenie jeho povinnosti a tým zbytočne predlžovať konanie.

10. Podľa ustanovenia § 71 ods. 1 zákona č. 363/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

11. Podľa ustanovenia § 71 ods. 2 Zákona o rodine, vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

12. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Podľa ustanovenia § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

14. S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrhu navrhovateľa nie je možné vyhovieť. Pri rozhodovaní o výživnom na manžela rozhoduje súd o dôvodnosti návrhu aj s prihliadnutím na citované ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine (ods. 12), teda s ohľadom na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Zo strany navrhovateľa nebolo osvedčené tvrdenie o jeho nemožnosti zamestnať sa, ktoré odôvodňoval realizáciou styku s maloletými deťmi, a teda nepreukázal okolnosti, ktoré by mu dôvodne bránili zaobstaráť si prostriedky na svoju výživu. Navrhovateľ preukazoval ako zdroj svojich príjmov poskytovanie služieb rodinnej firme O. so sídlom v Košiciach, potvrdenie o výške svojho príjmu však nepredložil. Navrhovateľ súdu nepredložil doklad o strate, respektíve poklese pracovnej schopnosti ani doklad o strate kvalifikácie. Na základe vykonaného dokazovania neboli na strane navrhovateľa preukázané také objektívne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali oprávnenosť návrhu navrhovateľa na priznanie výživného na manžela z dôvodu, že nie je schopný sám sa živiť, teda z dôvodu sociálnej odkázanosti. Dôvodom odkázanosti jedného z manželov na výživu vzniká zvyčajne na základe tých skutočností, že manžel z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, nedostatku pracovných príležitostí, straty kvalifikácie, starostlivosti o dieťa do troch rokov, starostlivosti o invalidné dieťa, neschopnosti vykonávať prácu na základe lekárskeho posudku, dosahuje príjmy (z príslušných dávok, ako aj zo zamestnania, výnosy z majetku), ktoré mu neumožňujú pokryť základné životné potreby. V danom prípade však bolo v súdnom konaní zistené, že navrhovateľ má ukončené vysokoškolské vzdelanie, nadobudol prax a pracovné zručnosti v IT oblasti a ovláda dva cudzie jazyky. Zamestnanie v oblasti informačných technológií zahŕňa široké množstvo rozdielnych pracovných pozícií, pri ktorých si rozvrhnutie pracovného času určuje poskytovateľ služby. Navrhovateľ býva v hlavnom meste, kde je množstvo pracovných ponúk, pričom si môže hľadať zamestnanie aj v inom odbore, a tým si zabezpečiť prostriedky na svoju výživu.

15. Ako vyplýva z ustanovenia § 71 ods. 1 Zákona o rodine (odsek 10) vyživovacia povinnosť manželov je vzájomná a v prípade jej neplnenia možno na návrh niektorého z manželov určiť výživné tak, aby životná úroveň manželov bola v zásade rovnaká, pričom pri rozhodovaní prihliadne súd na starostlivosť o domácnosť. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania prijal súd záver, že v prejednávacom prípade výživné na manžela nie je dôvodné priznať ani z tohto dôvodu. Navrhovateľ v konaní nepreukázal rozdielnu životnú úroveň manželov, svedčiacu v jeho neprospech. Naopak z tvrdení samotného navrhovateľa uvádzaných v jeho návrhu na určenie „manželského výživného“ uviedol, že matka s dvoma deťmi aktuálne obýva jednu izbu (cca 20 m²) v dome starých rodičov so štyrmi obytnými miestnosťami, pričom v dome býva deväť osôb a otec je jej preto ochotný uvoľniť troj izbový byt v novostavbe v Bratislave, ktorý patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželova v súčasnosti ho užíva a má k dispozícii navrhovateľ. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že navrhovateľ na účely prepravy využíva motorového vozidlo, zatiaľ čo manželka sa prepravuje verejnou dopravou. Už z uvedených skutočností je zrejmé, že životnú úroveň manželky nemožno považovať za vyššiu ako životnú úroveň navrhovateľa. Súd s poukazom na dikciu citovaného ustanovenia, prihliadol pri rozhodovaní aj na osobnú starostlivosť manželky o maloleté deti.

16. V konaní nebolo možné prisvedčiť ani dôvodom uvádzaným navrhovateľom v jeho záverečnom prednese, kedy argumentoval v prospech návrhu tým, že podaným návrhom na určenie manželského výživného sa domáha kompenzácie ním tvrdených „neprávostí“, ku ktorým malo dôjsť rozhodovaním Okresného súdu Poprad v konaní sp. zn. 15P/227/2014 a sp. zn. 15P/136/2018 v nadväznosti na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, týkajúcich sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva, ktorým mala byť otcovi obmedzená starostlivosť o maloleté deti a súčasne mu malo byť podľa neho proti ústavne znemožnené pracovať dva pracovné dni, čo má predstavovať 10% z mesačného pracovného fondu, pričom bol zároveň zaťažený výdavkami na cestovanie a výživné, ktoré by v prípade rozhodnutia o striedavej osobnej starostlivosti nebolo určené a to z dôvodu, že pre priznanie výživného navrhovateľovi z týchto dôvodov súd nenašiel oporu tak vo vykonanom dokazovaní ako aj v zákonných podmienkach daných citovanými ustanoveniami zákona.

17. Sumarizujúc uvedené dôvody, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

18. Z dôvodu, že manželka si v konaní uplatnila náhradu trov konania v sume 255,54 Eur pozostávajúce z náhrady trov právneho zastúpenia, súd postupom podľa ustanovenia § 57 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), rozhodoval tiež o povinnosti nahradiť trovy konania.

19. Podľa ustanovenia § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Podľa ustanovenia § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Podľa ustanovenia § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

22. Súd s poukazom na skutočnosť, že návrh navrhovateľa posúdil v celom rozsahu ako nedôvodný dospel k názoru, že je na mieste aplikovať na daný prípad ustanovenie § 55 CMP a s ohľadom na okolnosti prípadu, spočívajúce v zjavnej neopodstatnenosti návrhu navrhovateľa, zväžil za spravodlivé priznať manželke náhradu trov konania.

23. Právna zástupkyňa matky vyčíslila trovy právneho zastúpenia na pojednávaní dňa 15.05.2019 spolu v sume 255,54 Eur a to za tri úkony právnej služby s paušálnou hodnotou 75,38 Eur + tri krát režijný paušál v sume 9,80 Eur.

24. Súd konštatuje, že manželke, ktorá bola v konaní zastúpená právnou zástupkyňou, patrí náhrada trov konania spočívajúca v náhrade trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia sa priznávajú na úrovni tzv. tarifnej odmeny v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“), ktorá vychádza zo základnej sadzby tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby.

25. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

26. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak
a) nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

27. Podľa ustanovenia § 1 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka, ak odsek 4 neustanovuje inak (ďalej len „výpočtový základ“).

28. Podľa § 13a ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,
- c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,
- d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- e) vypracovanie právneho rozboru veci,
- f) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu,
- g) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania,
- h) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

29. Pre úkony vykonané v roku 2019 predstavovala výpočtový základ v zmysle § 1 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. suma 980 EUR, z ktorého 1/13 predstavuje sumu 75,38 EUR.

30. Súd pri určení výšky náhrady trov právneho zastúpenia manželky vychádzal z uplatnenej náhrady trov právneho zastúpenia vyčíslených právnu zástupkyňou manželky na pojednávaní dňa 15.05.2019.

31. Súd priznal manželke náhradu trov konania zodpovedajúcu súčtu uplatnených odmien za nasledovné úkony právnej služby v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z., ktoré na základe obsahu spisu považoval za preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky vzniknuté v súvislosti s uplatňovaním práva manželky. Súd manželke priznal náhradu trov právneho zastúpenia takto:

ÚKON DÁTUM PRÁVNA ÚPRAVA ODMENA ZA ÚKON REŽIJNÝ PAUŠÁL

1 prevzatie a príprava zastúpenia 27.2.2019 § 13a odsek 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. 75,38 EUR 9,80 EUR

2 vyjadrenie k návrhu 3.3.2019 § 13a odsek 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. 75,38 EUR 9,80 EUR

3 účasť na konaní pred súdom 15.5.2019 § 13a odsek 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. 75,38 EUR 9,80 EUR

ODMENA SPOLU 255,54 EUR

DPH uplatnená nebola.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

V Bratislave 15.05.2019